

ഒരാൾ മരിച്ചാൽ പിന്നെ എന്ത്?

മരിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണ്? ഒരു കൂട്ടി ചോദിച്ചാൽ നമുക്ക് പെട്ടെന്ന് മറുപടി ഇല്ലാതാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് നാം സ്നേഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ സ്നേഹഭാജനങ്ങളുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ നാം സങ്കോചമുള്ളവരാകുന്നു. എല്ലാവർക്കും എവിടെയും മരണം ഒരു പൊതു ശത്രുവാണ്.

മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി എന്താണ്? മരണത്തിനപ്പുറം ജീവിതം ഉണ്ടോ? നാം നമ്മുടെ മരിച്ചുപോയ സ്നേഹഭാജനങ്ങളെ വീണ്ടും കാണുമോ?

1. ഭയമില്ലാതെ മരണത്തെ നേരിടുക

നാം എല്ലാവരും ചില നിമിഷങ്ങളിൽ, ഒരു പക്ഷേ നമ്മുടെ ഉറ്റവരും മിത്രങ്ങളും നമ്മെവിട്ടു വേർപിരിയുമ്പോൾ ഒരു ശൂന്യത നമ്മിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നു. അതായത് നമ്മുടെ ജീവിതാന്ത്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ശൂന്യത അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഒരു എകാന്തത നമ്മിൽ അലതല്ലുന്നു.

ഇത്ര സുപ്രധാനവും വികാരനിർഭരവുമായ ഈ കാര്യത്തിൽ, അതായത് മരിക്കുമ്പോൾ എന്തു സംഭവിക്കുന്നു എന്നുള്ള സത്യം എവിടെ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും? ഭാഗ്യവശാൽ യേശുവിന്റെ ഈ ഭൂമിയിലെ ദൗത്യത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം “ജീവപര്യന്തം മരണഭീതിയാൽ അടിമകളായിരുന്നവരെ ഒക്കെയും വിടുവിക്ക” (എബ്ര. 2:15) എന്നതായിരുന്നു. കൂടാതെ വേദപുസ്തകത്തിൽ, യേശു ആശ്വാസ വചനങ്ങളും മരണത്തെക്കുറിച്ച് നമ്മുടെ ചോദ്യത്തിനു മറുപടിയും ഭാവിജീവിതവും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.

2. എങ്ങനെ ദൈവം നമ്മെ നിർമ്മിച്ചു ?

വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം മനസ്സിലാക്കാൻ, ആദിമുതൽ തന്നെ നമ്മുടെ സ്രഷ്ടാവ് എങ്ങനെ നമ്മെ മെനഞ്ഞു എന്നു കാണുക.

“യഹോവയായ ദൈവം നിലത്തെ പൊടികൊണ്ടു മനുഷ്യനെ നിർമ്മിച്ചിട്ടു അവന്റെ മൂക്കിൽ ജീവശ്വാസം ഊതി. മനുഷ്യൻ ജീവനുള്ള ദേഹിയായിത്തീർന്നു” ഉല്പ. 2:7.

സൃഷ്ടിപ്പിൽ ദൈവം ആദാമിനെ “നിലത്തെപൊടികൊണ്ട് നിർമ്മിച്ചു.” ശക്തമായ ഒരു തലച്ചോറും, സിര

കളിൽക്കൂടെ ഒഴുകുവാൻ സജ്ജമായി രക്തവും അവനുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ ദൈവം അവന്റെ “മൂക്കിൽ ജീവശ്വാസം ഊതി”, മനുഷ്യൻ “ജീവനുള്ള ദേഹിയായിത്തീർന്നു.”

മനസ്സിലാക്കണം, ആദാം ഒരു ആത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചു എന്നു വേദപുസ്തകം പറയുന്നില്ല. “മനുഷ്യൻ ഒരു ജീവനുള്ള ദേഹിയായിത്തീർന്നു” എന്നാണ് പറയുന്നത്. ദൈവം ആദാമിന് ജീവശ്വാസം ഊതിയപ്പോൾ, ജീവൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നും ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി. ശരീരവും ജീവശ്വാസവും കൂടിച്ചേർന്നപ്പോൾ ആദാം ഒരു ജീവനുള്ള വ്യക്തിയായിത്തീർന്നു. അതായത് ഒരു ജീവനുള്ള ദേഹിയായിത്തീർന്നു. നാം സമവാക്യത്തിൽ എഴുതിയാൽ : “നിലത്തെപൊടി” + “ജീവശ്വാസം” = “ഒരു ജീവനുള്ള ദേഹി.” ജീവനില്ലാത്ത ശരീരം + ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ശ്വാസം = ഒരു ജീവനുള്ള വ്യക്തി.

നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും ഒരു ശരീരവും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു മനസ്സും ഉണ്ട്. ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നിടത്തോളം നാം ഒരു ജീവനുള്ള വ്യക്തിയായിരിക്കും. ഒരു ജീവനുള്ള ദേഹിയായിരിക്കും.

3. ഒരു വ്യക്തി മരിക്കുമ്പോൾ എന്തു സംഭവിക്കുന്നു?

മരണത്തിൽ, ഉല്പത്തി 2:7 -ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ നേരെ എതിരായതു സംഭവിക്കുന്നു.

“പൊടി പണ്ട് ആയിരുന്നതുപോലെ ഭൂമിയിലേക്കു തിരികെ ചേരും; ആത്മാവു അതിനെ നല്കിയ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകും” സഭാ. 12:7.

വേദപുസ്തകത്തിൽ സാധാരണയായി “ശ്വാസത്തിനും ആത്മാവിനും” ഉള്ള എബ്രായ പദം പരസ്പരം മാറിമാറിയാണ് പ്രയോഗിക്കുന്നത്. മനുഷ്യർ, മരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ശരീരം “പൊടിയായാകുന്നു. അതുപോലെ ജീവശ്വാസം അഥവാ ആത്മാവ് അതു നല്കിയ ദൈവത്തിലേക്ക് (അതിന്റെ ഉറവിടത്തിലേക്ക്) തിരികെ പോകുന്നു. എന്നാൽ ദേഹിക്ക് എന്തു പറ്റുന്നു?

“സകല ദേഹികളും എനിക്കുള്ളവർ; ...പാപം ചെയ്യുന്ന ദേഹി മരിക്കും.” യെഹൊ. 18:3-4.

ദേഹി മരിക്കുന്നു; അത് ഇപ്പോൾ അമർത്യമല്ല. അത് നശിക്കും.

സമവാക്യം ഉണ്ടാകുന്നത് ഉല്പത്തി 2:7ൽ നിന്നാണ്.

നമ്മെ ദൈവം നിർമ്മിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായത്, മരണത്തിൽ തിരികെ സംഭവിക്കുന്നു. അതായത്:

“നിലത്തെ പൊടി” - “ജീവശ്വാസം” = ഒരു മരിച്ച ദേഹി.

ശരീരം - ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള ശ്വാസം = ഒരു മരിച്ച ആൾ

മരണം, ജീവൻ നിന്നുപോകുന്ന അവസ്ഥയാണ്. ശരീരം ഭിന്നമായി പൊടിയുകയും ആത്മാവ് അഥവാ ജീവശ്വാസം തിരിച്ച് ദൈവത്തിലേക്കു പോകുന്നു. നാം ജീവിക്കുമ്പോൾ ജീവനുള്ള ദേഹിയാണ്. പക്ഷേ മരണത്തിൽ വെറും മൃതശരീരമാണ്. മരിച്ച ദേഹിയാണ്, മരിച്ച വ്യക്തിയാണ്. അതുകൊണ്ട് മരിച്ചവർ ബോധമുള്ളവരല്ല. ദൈവം നമുക്ക് നൽകിയ ജീവശ്വാസം തിരികെ എടുക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ദേഹി മരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നാം തുടർന്നു പഠിക്കുന്നതുപോലെ യേശുവിൽ നമുക്ക് പ്രത്യാശയുണ്ട്.

4. ഒരു മരിച്ച ആളിന് എത്ര അറിവുണ്ട് ?

മരണത്തിനു ശേഷം തലച്ചോറ് ശിഥിലമാകുന്നു. അതിന് അറിവോ, ഓർമ്മയോ, ഒന്നുംതന്നെയില്ല. എല്ലാ മാനുഷിക വികാരങ്ങളും മരണത്തോടെ ഇല്ലാതാകുന്നു.

“അവരുടെ സ്നേഹവും ദേഷ്യവും അസൂയയും നശിച്ചുപോയി; സൂര്യനു കീഴെ നടക്കുന്ന യാതൊന്നിലും അവർക്കു ഇനി ഒരിക്കലും ഓഹരിയില്ല” സഭാ.9:6.

മരിച്ചവർ ഓർമ്മയുള്ളവർ അല്ല; ആയതിനാൽ സംഭവിക്കുന്ന ഒന്നിലും അവർക്ക് പങ്ക് ഇല്ല. ജീവിക്കുന്നവരുമായി യാതൊരു കാരണവശാലും ഒരു ബന്ധവും ഇല്ല.

“ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ തങ്ങൾ മരിക്കും എന്നറിയുന്നു; മരിച്ചവരോ ഒന്നും അറിയുന്നില്ല; മേലാൽ അവർക്കു ഒരു പ്രതിഫലം ഇല്ല; അവരെ ഓർമ്മ വിട്ടു പോകുന്നുവല്ലോ” സഭാ. 9:5.

മരണം, സ്വപ്നം ഇല്ലാത്ത ഉറക്കം പോലെയാണ്. തന്നെയുമല്ല, വേദപുസ്തകത്തിൽ 54 പ്രാവശ്യം മരണത്തെ ഉറക്കം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മരണം ഉറക്കം പോലെയാണെന്ന് യേശു പഠിപ്പിച്ചു. അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു:

“നമ്മുടെ സ്നേഹിതനായ ലാസർ നിദ്രകൊള്ളുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ അവനെ ഉണർത്തുവാൻ പോകുന്നു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.” ശിഷ്യന്മാർ അവനോട്; കർത്താവേ, അവൻ നിദ്രകൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ അവന് സൗഖ്യം വരും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശുവോ അവന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് ആയിരുന്നു പറഞ്ഞത്; ഉറക്കം എന്ന നിദ്രയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു എന്നു

അവർക്കു തോന്നിപ്പോയി. യോഹ. 11:11-14.

യേശു സ്ഥലത്തു വരുന്നതിനു നാലു ദിവസം മുമ്പേ ലാസർ മരിച്ചുപോയിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ കല്ലറയ്ക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരു കുട്ടുകാരനെ നാം വിളിച്ചുണർത്തുന്നതുപോലെ യേശുവിന് മരിച്ച ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും എന്ന് തെളിയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

യേശുവിന്റെ കരങ്ങളിൽ സ്വസ്ഥമായി ഉറങ്ങുകയാണ് മരിച്ചുപോയ നമ്മുടെ സ്നേഹഭാജനങ്ങൾ എന്നുള്ളത് എത്രയോ ആശ്വാസകരമാണ്? ഒരു പക്ഷേ ഒരിക്കൽ നാംതന്നെ കടന്നുപോയേക്കാവുന്ന ആ മരണക്കുഴിതന്നെ ശാന്തവും സമാധാനവുമായ ഒരു ഉറക്കം പോലെയാണ്.

5. മരണത്തിൽ ഉറങ്ങുന്നവരെ ദൈവം മറക്കുമോ?

മരണമാകുന്ന ഉറക്കം കഥയുടെ അവസാനം അല്ല. കല്ലറയ്ക്കൽ യേശു ലാസറിന്റെ സഹോദരി മാർത്തയോടു പറഞ്ഞു: “ഞാൻതന്നെ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും ആകുന്നു; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും” യോഹ. 11:25

“യേശുക്രിസ്തുവിൽ മരിക്കുന്നവർ കല്ലറയിൽ ഉറങ്ങുന്നു. പക്ഷേ അവർക്ക് ശോഭനമായ ഒരു ഭാവിയുണ്ട്. നമ്മുടെ തലയിലെ ഓരോ മുടിയും എണ്ണി അറിയുന്നവൻ, തന്റെ ഉള്ളക്കൈയ്യിൽ നമ്മെ വഹിക്കുന്നവൻ നമ്മെ ഒരിക്കലും മറക്കുകയില്ല. നാം ഒരു പക്ഷേ മരിക്കുകയും, തിരികെ പൊടിയലേക്കു ചേരുകയും ചെയ്തേക്കാം. എന്നാൽ വ്യക്തിപരമായി നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള കണക്ക് ഭംഗിയായി അവന്റെ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നു. യേശു വീണ്ടും വരുമ്പോൾ, അവൻ ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിച്ചതുപോലെ നീതിമാന്മാരെ അവരുടെ ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് ഉണർത്തും.”

“സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ പ്രത്യാശയില്ലാത്ത മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ ദുഃഖിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു നിദ്രകൊള്ളുന്നവരെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലാതിരിക്കരുത് എന്നു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കർത്താവു താൻ ഗംഭീരനാദത്തോടും പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ശബ്ദത്തോടും ദൈവത്തിന്റെ കാഹളത്തോടും കൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവരികയും ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുമ്പേ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം അവരോടൊരുമിച്ച് ആകാശത്തിൽ കർത്താവിനെ എതിരേല്പാൻ മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടും; ഇങ്ങനെ നാം എപ്പോഴും കർത്താവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കും. ഈ വചനങ്ങളെക്കൊണ്ടു അന്യോന്യം ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ” 1 തെസ്സ. 4:13,16-18.

ഉയിർപ്പിൻ സുപ്രഭാതത്തിൽ, യേശുവിൽ മരിച്ചവർ ഉറക്കത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ സമയം ഓർക്കാതെ അവന്റെ മഹാശബ്ദത്തിൽ നിദ്രവിട്ട് ഉണരും. അവർ സ്വർഗ്ഗീയ കനാനിലേക്ക് പ്രയാണം ചെയ്യും. “ഇനി മരണം ഉണ്ടാകയില്ല; ദുഃഖവും മുറവിളിയും കഷ്ടതയും ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല” വെളി. 21:4 ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് മരണത്തെ ഭയക്കേണ്ടതില്ല. “മരണത്തിന്റെ താക്കോൽ” യേശുവിന്റെ പക്കലുണ്ട്. നിത്യതയോളം ദൈവത്തോടൊത്തു വസിക്കാനുള്ള അവസരം തുറക്കുന്നു.

6. നാം ഇപ്പോൾ അമർത്യരാണോ?

ദൈവം ആദാമിനേയും ഹവ്വയേയും സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ അവരെ മരണത്തിന് അധീനരായിട്ടായിരുന്നു സൃഷ്ടിച്ചത്. അതായത് ദൈവഹിതം അനുസരിച്ചാൽ അവർ ഒരിക്കലും മരിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ ആ അവകാശം നഷ്ടപ്പെടുത്തി. അവർ മരണത്തിന് വിധിക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെ പാപം മുഴുവൻ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെയും ബാധിച്ചു. എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തതുകൊണ്ട് നാം എല്ലാവരും മർത്യരും മരണത്തിന് അധീനരും ആയിത്തീർന്നു (റോമ. 5:12). തന്നെയുമല്ല മരണത്തിനുശേഷം മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ് വീണ്ടും നിലനിൽക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന് വേദപുസ്തകത്തിൽ യാതൊരു തെളിവും ഇല്ല.

ബൈബിൾ, ഒരിക്കൽപോലും ആത്മാവിന്റെ അമർത്യതയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നില്ല - അതായത് മരണത്തിന് അധീനമല്ലെന്ന് പറയുന്നില്ല. “ദേഹി,” “ആത്മാവ്,” “ശ്വാസം” ഇവയ്ക്കുള്ള എബ്രായ, യവന വാക്കുകൾ 1700 പ്രാവശ്യം വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരിക്കൽപോലും, മനുഷ്യാത്മാവ്, അഥവാ ദേഹി, പ്രാണൻ, ശ്വാസം ഇവയൊന്നും അമർത്യം എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ദൈവം മാത്രമാണ് അമർത്യൻ.

“ദൈവം മാത്രം അമർത്യതയുള്ളവൻ” 1. തിമൊ 6:15,16. മനുഷ്യൻ ഈ ജീവിതത്തിൽ മർത്യൻ ആണെന്ന്, വചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ കർത്താവു വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രകൃതിക്കു മാറ്റം വരും.

“ഞാൻ ഒരു മർമ്മം നിങ്ങളോടു പറയാം : നാം എല്ലാവരും നിദ്രകൊള്ളുകയില്ല; എന്നാൽ അന്ത്യകാഹളനാദത്തിങ്കൽ പെട്ടെന്നു കണ്ണിമെക്കുന്നിടയിൽ നാം എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും. കാഹളം ധ്വനിക്കും, മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി ഉയിർക്കയും നാം രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ ദ്രവത്വമുള്ളതു അദ്രവത്വത്തെയും ഈ മർത്യമായതു അമർത്യത്വത്തെയും ധരിക്കേണം.” 1 കൊരി. 15:51-53.

നാം മനുഷ്യർ ആയിരിക്കുമ്പോൾ അമർത്യരല്ല. എന്നാൽ കർത്താവു രണ്ടാമതു വരുമ്പോൾ നാം

അമർത്യരാകും എന്നാണ് ക്രൈസ്തവ ഉറപ്പ്. യേശു കല്ലറ ഭേദിച്ച് പുറത്തുവന്നപ്പോൾ, ആ ഉറപ്പ് നമുക്ക് ഒന്നുകൂടി ദൃഢമായി.

“ഇപ്പോൾ മരണം നീക്കുകയും സുവിശേഷംകൊണ്ട് ജീവനും അക്ഷയതയും വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത” (2 തിമൊ. 1:10)

മനുഷ്യനുവേണ്ടിയുള്ള ദൈവിക പദ്ധതി വളരെ വ്യക്തമാണ്: പാപത്തോടു പറ്റിച്ചേരുകയും യേശുക്രിസ്തുവിനെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് നിത്യമരണവും, യേശുവിനെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് യേശു വീണ്ടും വരുമ്പോൾ അമർത്യതയും ദാനമായി ലഭിക്കും.

7. സ്നേഹഭാജനങ്ങളുടെ മരണത്തെ നേരിടുന്നത്

നമ്മുടെ ഒരു സ്നേഹഭാജനം മരിക്കുമ്പോഴാണ് സ്വാഭാവികമായും മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയപ്പാട് നമ്മെ കൂടുതൽ അലട്ടുന്നത്. ഏകാന്തതയും, ഉണ്ടാകുന്ന നഷ്ടവും നമുക്ക് വിവരിക്കാവതല്ല. ഈ അവസരത്തിൽ ഏക ആശ്വാസം കർത്താവു വരുന്നതുമാത്രമാണ്. നമ്മുടെ സ്നേഹഭാജനം നിദ്രകൊള്ളുകയാണെന്നും, യേശുവിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന സ്നേഹഭാജനം ജീവങ്കലേക്കു ഉയിർക്കും എന്ന പ്രത്യാശയും നൽകുന്നു.

ദൈവം ചില അത്യുതകരമായ കൂടിച്ചേരൽ പദ്ധതി ക്രമീകരിക്കുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആപ്തദാദിതരായ മാതാപിതാക്കളോടു ചേരും. ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ പരസ്പരം കരവലയങ്ങളിൽ അലിഞ്ഞുചേരും. ജീവിതത്തിന്റെ ക്രൂരമായ വേർപാട് എന്നെന്നേക്കുമായി നീക്കപ്പെടും. “മരണം നീങ്ങി ജയം വന്നിരിക്കുന്നു” 1കൊരി. 15:54.

ചിലർക്കു തങ്ങളുടെ സ്നേഹഭാജനങ്ങളെ പിരിയുന്നതിനുള്ള ദുഃഖം അധികമാണ്. ആയതിനാൽ അവർ പലപ്പോഴും മറ്റു മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ മരിച്ചുപോയവരോട് ബന്ധപ്പെടുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. മരണത്തിന്റെ വേദന ഇപ്രകാരം നീക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്കു ദൈവവചനം താക്കീത് നൽകുന്നു.

“വെളിച്ചപ്പാടന്മാരോടു ചിലെക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായ ലക്ഷണവാദികളോടും അരുളപ്പാട് ചോദിപ്പിൻ എന്നു അവർ നിങ്ങളോടു പറയുന്നുവെങ്കിൽ - ജനം തങ്ങളുടെ ദൈവത്തോടല്ലയോ ചോദിക്കേണ്ടത്? ജീവനുള്ളവർക്കുവേണ്ടി മരിച്ചവരോടോ ചോദിക്കേണ്ടത്?” യെശ. 8:19

എന്താണ് ഇതിനു കാരണം? വചനം പറയുന്നു: മരിച്ചവർ ബോധം ഉള്ളവർ അല്ല. യേശു നൽകിയ ആശ്വാസം മാത്രമാണ് സ്നേഹഭാജനങ്ങളുടെ വേർപാട് ഉള്ളവർക്കിടയിൽ വേദനയ്ക്കു പരിഹാരം. ദുഃഖാർത്ഥമായിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ യേശുവിനോടൊത്തു സമയം ചിലവഴിക്കുന്നതാണ് ആരോഗ്യകരം. യേശുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിന്റെ ശബ്ദമായിരിക്കും മരിച്ചവരെ ഉണർത്തുന്ന അടുത്ത പ്രക്രിയ. അതു നാം ഓർക്കുക.

8. ഭയം കൂടാതെ മരണത്തെ നേരിടുക

മരണം നമ്മുടെ മിക്കവാറും എല്ലാം അപഹരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒന്ന്, യേശുവിനെ നമ്മിൽ നിന്ന് എടുത്തുകളയാൻ പറ്റില്ല. തന്നെയുമല്ല, യേശു സകലവും തിരികെ നൽകും. മരണം ഈ ലോകത്ത് എന്നും നിലനിൽക്കില്ല. സാത്താൻ, ദുഷ്ടൻ, മരണം, കല്ലറ ഇവയെല്ലാം “തീപ്പെടുകയിൽ തള്ളിയിടും” വെളി. 20:14 ഇതു രണ്ടാം മരണം.

മരണത്തെ ഭയംകൂടാതെ നേരിടാൻ നാലു കാര്യങ്ങൾ:

1. യേശുവിൽ പ്രത്യാശയുള്ള ആശ്രയജീവിതം നയിക്കുക.
2. പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തിയിൽ യേശുവിന്റെ കല്പന അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുക.
3. മരണം ഒരു ഉറക്കമാണെന്നും യേശു രണ്ടാമതുവരുമ്പോൾ, അവന്റെ ശബ്ദം മരിച്ചവരെ ഉണർത്തുമെന്നും ഉറച്ചിരിക്കുക.
- 4) നിത്യതയോളം യേശു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത് സ്വർഗ്ഗീയ ഭവനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉറപ്പിൽ ആയിരിക്കുക. വേദപുസ്തക സത്യങ്ങൾ ഒരു വ്യക്തിയെ മരണഭയത്തിൽനിന്നും വിടുവിക്കുന്നു. കാരണം അത് മരണത്തിനു കീഴ്പ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്ത യേശുവിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. യേശു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ വന്നു കഴിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ അവൻ സമാധാനംകൊണ്ട് നിറയ്ക്കുന്നു.

“സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നെച്ചു പോകുന്നു; എന്റെ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; ലോകം തരുന്നതുപോലെ അല്ല ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നത്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങരുത്, ഭ്രമിക്കയും അരുത്” യോഹ. 14:27.

നമ്മുടെ സ്നേഹഭാജനങ്ങളുടെ വേർപാടിൽ സമാധാനമായിരിക്കാൻ യേശു സഹായിക്കുന്നു. “യേശു മരണനിഴലിന്റെ താഴ്വരയിലൂടെ നടന്നു;” നാം കടന്നുപോകുന്ന ഇരുണ്ട രാത്രിയെക്കുറിച്ച് അവനറിയാം.

“മക്കൾ ജഡരക്തങ്ങളോടു കൂടിയവർ ആക കൊണ്ട് അവനും അവരെപ്പോലെ ജഡരക്തങ്ങളോടു

കൂടിയവനായി മരണത്തിന്റെ അധികാരിയായ പിശാചിനെ തന്റെ മരണത്താൽ നീക്കി ജീവപര്യന്തം മരണഭീതിയാൽ അടിമകളായിരുന്നവരെ ഒക്കെയും വിടുവിച്ചു” (എബ്രാ. 2:14, 15).

രോഗികളുടെ ബോധം കെടുത്തുന്ന മാർഗ്ഗം വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത ഡോ. ജയിംസ് സിംപ്സൻ, തന്റെ മൂത്ത കുട്ടി മരിച്ചുപോയപ്പോൾ ഒരു വലിയ നഷ്ടബോധത്തിലായി. ഏതൊരു പിതാവിനെയുംപോലെ താൻ അതീവ ദുഃഖിതനായി. എന്നാൽ തന്റെ പ്രത്യാശയുടെ വഴി താൻ കണ്ടു. തന്റെ മകന്റെ കല്ലറയുടെ മുകളിൽ യേശുവിന്റെ ഉയിർപ്പിനെക്കുറിച്ച് താൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ആലേഖനം ചെയ്തു: “എന്നിരുന്നാലും, ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു.”

അത്യാഹിതങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ വ്യക്തിജീവിതങ്ങളെ തുടച്ചുനീക്കുന്നതായി തോന്നും. എന്നിരുന്നാലും, യേശു ജീവിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തകർന്നേക്കാം, എന്നിരുന്നാലും യേശു ജീവിക്കുന്നു.

യേശുവിൽ, മരണശേഷവും ജീവന്റെ പ്രത്യാശയുണ്ട്. അവൻ “പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും” ആണ് യോഹ.11:25. അവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു: “ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങളും ജീവിക്കുന്നു” യോഹ. 14:19. യേശു മാത്രമാണ് മരണത്തിനു ശേഷം നമ്മുടെ ജീവനും പ്രത്യാശയും. യേശു വരുമ്പോൾ നമുക്ക് അമർത്യത നൽകും. പിന്നെ നാം ഒരിക്കലും മരണനിഴലിൽ ജീവിക്കില്ല. നമുക്ക് നിത്യജീവൻ ഉണ്ട്. ഇരുണ്ട നിമിഷങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കാനുള്ള ഈ പ്രത്യാശ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടോ? നിങ്ങൾ ഇതുവരെയും യേശുവിനെ നിങ്ങളുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ അതു ചെയ്യുമോ?”

ഒരാൾ മരിച്ചാൽ പിന്നെ എന്ത് ?

ശരിയായ ഉത്തരത്തിനു നേരെ X എന്ന അടയാളമിടുക

1,2 എന്താണ് ദേഹി ?

- _____ നിലത്തെ പൊടി + ജീവശ്വാസം
- _____ ഒരു ജീവനുള്ള വ്യക്തി
- _____ ഒരു മനുഷ്യന്റെ മരിക്കാത്ത ഭാഗം

3. മരണത്തിൽ ദൈവത്തിങ്കലേക്കു പോകുന്ന ആത്മാവ് എന്താണ് ?

- _____ ജീവശ്വാസം
- _____ ദേഹി

മരണത്തിൽ മനുഷ്യന് എന്തു സംഭവിക്കുന്നു ?

- _____ അവന്റെ/അവളുടെ ജീവശ്വാസം ദൈവത്തിങ്കലേക്കു മടങ്ങുന്നു.
- _____ അവന്റെ/അവളുടെ ശരീരം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നു.
- _____ അവന്റെ/അവളുടെ ശരീരം പൊടിയിലേക്കു ചേരുന്നു.
- _____ അവൻ/അവൾ ബോധമില്ലാത്ത മരിച്ച വ്യക്തിയാകുന്നു.

4. ഒരു വ്യക്തിയുടെ മരണത്തിലെ അവസ്ഥ എന്താണ്? ഒരു മരിച്ച വ്യക്തി :

- _____ ഒന്നും അറിയുന്നില്ല
- _____ ദുഃഖജീവിതം നയിച്ച വ്യക്തിയാണെങ്കിൽ ദുഃഖിതനും ഏകനും ആകുന്നു.
- _____ നീതിപൂർവ്വം ജീവിച്ച വ്യക്തിയാണെങ്കിൽ സന്തോഷമനുഭവിക്കുന്നു.
- _____ സുഖനിദ്രയിലാണ്.

5. ഓരോ ശരി ഉത്തരത്തിനും X അടയാളമിടുക.

- _____ വിശ്വസിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും യേശു പുനരുത്ഥാനവും ജീവനുമാകുന്നു.
- _____ ജീവദാതാവായ യേശുവിന്റെ വിളി കേൾപ്പാൻ കല്ലറയിൽ ഉറങ്ങുന്നു.
- _____ ക്രിസ്തുവിൽ നിദ്രകൊള്ളുന്നവർ അവൻ വരുമ്പോൾ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടും.

6 _____ ഈ ജീവിതത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ് അമർത്യമാണ്. മരണത്തിന് യോഗ്യമല്ല.
 _____ ഈ ജീവിതത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ് മർത്യമാണ്. മരണത്തിന് യോഗ്യമാണ്.
 _____ യേശു വരുമ്പോൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ ഉയിർക്കുകയും അമർത്യത പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും.

7 _____ മരിച്ചുപോയ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായി നമുക്ക് ബന്ധം പുലർത്താൻ കഴിയുമെന്ന് ഇന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവർ മുഖാന്തരം വഞ്ചിതരാകുന്നതിനെതിരെ ബൈബിൾ മുന്നറിയിപ്പ് തരുന്നു.

8 _____ യേശു വരുമ്പോൾ നാം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്നുള്ള പ്രത്യാശയുള്ളതുകൊണ്ട് നമുക്ക് നിർഭയം മരണത്തെ നേരിടാം.
 _____ മരണത്തിനു ശേഷമുള്ള നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഏക പ്രത്യാശ യേശു മാത്രമാണ്.

ഹൃദയംഗമമായ ചോദ്യം : യേശുവിനെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?